

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори разширен състав)

3 октомври 2012 година*

„Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Заявление за достъп до докладите, изготвени между 1 август и 31 август 1995 г. от наблюдателите на Европейския съюз в Хърватия — Отказ за достъп — Риск от засягане на защитата на международните отношения — Предходно оповестяване“

По дело T-465/09

Ivan Jurašinić, с местожителство в Анжер (Франция), за който се явяват адв. M. Jarry и адв. N. Amara-Lebret,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, представяван първоначално от г-жа С. Fekete и г-жа К. Zieleškievicz, впоследствие от г-жа Fekete и г-н J. Herrmann, в качеството на представители,

ответник,

с основен предмет искане за отмяна на решението на Съвета от 21 септември 2009 г., с което се предоставя достъп до някои от докладите, изготвени между 1 август и 31 август 1995 г. от наблюдателите на Европейския съюз в Хърватия, област Книн,

ОБЩИЯТ СЪД (втори разширен състав),

състоящ се от: г-н N.J. Forwood, председател, г-н F. Dehousse, г-н M. Prek, г-н J. Schwarcz (докладчик) и г-н A. Porrescu, съдии,

секретар: г-жа С. Kristensen, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 25 април 2012 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: френски.

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 С писмо от 4 май 2009 г. жалбоподателят, г-н I. Jurašinović, отправя на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) искане до генералния секретар на Съвета на Европейския съюз да му се предостави достъп до докладите, изготвени между 1 август и 31 август 1995 г. от наблюдателите на Европейската общност в Хърватия, област Книн (наричани по-нататък „докладите“), и до документи, обозначавани като „ЕСММ RC Knin Log reports“.
- 2 С писмо от 27 май 2009 г. генералният секретар на Съвета уведомява жалбоподателя, че поради много големия брой документи, които могат да попаднат в обхвата на заявлението му, и поради особено деликатното им съдържание срокът за произнасяне по заявлението за достъп следва да бъде удължен в съответствие с член 7, параграф 3 от Регламент № 1049/2001.
- 3 С решение от 17 юни 2009 г. генералният секретар на Съвета отхвърля подаденото от жалбоподателя заявление за достъп, като се позовава на изключението по член 4, параграф 1, буква а), трето тире от Регламент № 1049/2001, защитаващо обществения интерес в областта на международните отношения, и се обосновава с това, че от една страна, оповестяването на исканите документи може отново да затрудни отношенията на Съюза с отделните страни в конфликти, протекли на територията на бивша Югославия, и с други засегнати страни и от друга, тези документи са част от архивите, които Съюзът е предоставил на разположение както на обвинението, така и на защитата по делото, образувано срещу г-н Анте Готовина от Международния наказателен трибунал за бивша Югославия, създаден от Организацията на обединените нации (наричан по-нататък „МНТБЮ“).
- 4 С писмо от 27 юни 2009 г. жалбоподателят подава потвърдително заявление за достъп до документите (наричано по-нататък „потвърдителното заявление“).
- 5 С писмо от 2 юли 2009 г. генералният секретар на Съвета уведомява жалбоподателя, че потвърдителното му заявление ще бъде разгледано преди 1 октомври 2009 г., срок, срещу който жалбоподателят възразява.
- 6 С решение от 21 септември 2009 г. Съветът предоставя частичен достъп до осем доклада и отхвърля заявлението за достъп в останалата му част (наричано по-нататък „обжалваното решение“).
- 7 В обжалваното решение Съветът първо припомня предмета и обхвата на подаденото от жалбоподателя заявление за достъп, както и целта на Мисията за наблюдение на Европейската общност (наричана по-нататък „МНЕО“) по време на конфликтите в бивша Югославия и условията, при които тя е изпълнена. Второ, той посочва, че не разполага с нито един документ, обозначен като „ЕСММ RC Knin Log reports“. Трето, Съветът приема, че публикуването на докладите би засегнало интересите на Съюза, тъй като би застрашило международните му отношения и отношенията на неговите държави членки с този регион на Европа, както и обществената сигурност, и в частност сигурността и физическата неприкосновеност на наблюдателите, на свидетелите и на други източници на информация, чиято самоличност и оценки биха били разкрити с оповестяването на докладите. Четвърто, Съветът преценява, че докладите продължават да бъдат особено чувствителни документи, въпреки че са изтекли четиринадесет години от настъпването на описаните в тях факти. Пето, Съветът не приема довода, който жалбоподателят изтъква в потвърдителното заявление, а

именно че има особен интерес от разкриването на историческата истина в рамките на образувани срещу военнопръстърпниците съдебни производства с цел обезщетаване на пострадалите. Шесто, Съветът съобщава на жалбоподателя, че в съответствие с принципа на международно сътрудничество с международен трибунал, създаден от Съвета за сигурност на Обединените нации, е предоставил в образувания от МНТБЮ процес срещу г-н Готовина достъп до докладите. Седмо, той не изтъква като съображение правилното протичане на висящите наказателни производства. В крайна сметка Съветът предоставя частичен достъп до осем доклада и отказва достъпа до всички останали, като се позовава на изключенията, изведени от защитата на обществената сигурност и международните отношения, в съответствие с член 4, параграф 1, буква а), първо и трето тире от Регламент № 1049/2001.

- 8 Към обжалваното решение Съветът прилага опис на 205-те доклада, изготвени между 1 и 31 август 1995 г. от МНЕО, които са предмет на заявлението за достъп.

Производство и искания на страните

- 9 На 19 ноември 2009 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 10 Жалбоподателят моли Общия съд:
- да отмени обжалваното решение,
 - да осъди Съвета да му заплати сума от 2 000 EUR, свободна от облагане, или от 2 392 EUR, включваща съответните данъци, като разноси по производството, заедно с лихви съгласно лихвения процент на Европейската централна банка, считано от датата на подаване на жалбата.
- 11 Съветът моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата като неоснователна,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноси.
- 12 С молба, постъпила в секретариата на Общия съд на 21 януари 2010 г., жалбоподателят моли Общия съд да изиска в рамките на процесуално-организационните действия представянето, от една страна, на решенията на Съвета или на компетентния орган на Съюза за предаване на МНТБЮ на документите, които този трибунал е поискал във връзка с процеса срещу г-н Готовина, и от друга страна, на изпратените в тази връзка от Съвета или компетентния орган на Съюза придружителни писма.
- 13 Тъй като в определения срок жалбоподателят не представя писмена реплика, писмената фаза на производството е приключена на 19 април 2010 г.
- 14 В рамките на процесуално-организационните действия Общият съд указва на Съвета да му посочи кои от описаните в приложението към обжалваното решение 205 доклада са били изпратени на защитата на г-н Готовина във връзка с образуваното срещу него от МНТБЮ производство.
- 15 С писма от 28 октомври, 28 ноември и 19 декември 2011 г. Съветът моли срокът за отговор на въпроса, поставен от Общия съд, да бъде удължен до 6 януари, а впоследствие — до 16 февруари 2012 г. След като Общият съд уважава тези искания, Съветът отговаря на посочения въпрос на 16 февруари 2012 г.

- 16 В писмо от 2 декември 2011 г. жалбоподателят излага становището си по решението на Общия съд да удължи до 6 януари 2012 г. срока, който е определен на Съвета, за да отговори на посочения по-горе въпрос, и представя решение на първи първоинстанционен състав на МНТБЮ от 14 април 2011 г. по делото срещу Анте Готовина, Иван Чермак и Младен Маркач. Освен това на основание член 41, параграф 1, втора алинея от Процедурния правилник на Общия съд той иска от производството да бъдат отстранени представителите на Съвета. След като въпросното писмо е приложено към преписката, на 13 януари 2012 г. Съветът представя своето становище.
- 17 Макар насрочено за 16 ноември 2011 г., съдебното заседание е отлагано три пъти по искане на Съвета, за 18 декември 2011 г., за 18 януари 2012 г. и накрая за 21 март 2012, и веднъж по искане на жалбоподателя, за 25 април 2012 г.

От правна страна

По основателността на искането за отмяна на обжалваното решение

- 18 За да оспори обжалваното решение, жалбоподателят излага три правни основания, изведени, първо, от липсата на засягане на предвидената в член 4, параграф 1, буква а), трето тире от Регламент № 1049/2001 защита на обществения интерес в областта на международните отношения, второ, от липсата на засягане на предвидената в член 4, параграф 1, буква а), първо тире от посочения регламент защита на обществения интерес по отношение на обществената сигурност и, трето, от наличието на предходно оповестяване.
- 19 Преди всичко следва да се отбележи, че за да откаже да предостави на жалбоподателя всичките 205 доклада, до които същият иска достъп, в обжалваното решение Съветът се позовава едновременно на изключенията, изведени, от една страна, от защитата на обществения интерес в областта на международните отношения и от друга страна, от защитата на обществения интерес по отношение на обществената сигурност.
- 20 Следователно, за да бъде обжалваното решение законосъобразно от материалноправна страна, достатъчно е едно от двете изключения, на които се позовава Съветът, за да откаже достъпа до докладите, да е правилно приложено.
- 21 Поради това най-напред следва да се разгледа първото правно основание, изведено от липсата на засягане на предвидената в член 4, параграф 1, буква а), трето тире от Регламент № 1049/2001 защита на обществения интерес в областта на международните отношения.

По първото правно основание, изведено от липсата на засягане на предвидената в член 4, параграф 1, буква а), трето тире от Регламент № 1049/2001 защита на обществения интерес в областта на международните отношения

– Предварителни съображения

- 22 Преди всичко следва да се припомни, че както се посочва в съображение 4 и в член 1 от Регламент № 1049/2001, той има за цел да предостави на обществеността възможно най-широко право на достъп до документите на институциите (Решение на Съда от 1 юли 2008 г. по дело Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, Сборник, стр. I-4723, точка 33).

- 23 Същевременно това право все пак е подчинено на определени ограничения, основани на съображения за обществен или частен интерес (Решение на Съда от 1 февруари 2007 г. по дело Sison/Съвет, C-266/05 P, Сборник, стр. I-1233, точка 62).
- 24 По-специално и в съответствие със съображение 11 Регламент № 1049/2001 предвижда в член 4, че институциите отказват достъп до документ, в случай че оповестяването му би засегнало някой от интересите, защитени с този член (Решение на Съда от 21 септември 2010 г. по дело Швеция и др./API и Комисия, C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, Сборник, стр. I-8533, точка 71).
- 25 На следващо място, когато от дадена институция се иска оповестяване на документ, същата е длъжна да прецени за всеки конкретен случай дали този документ се обхваща от изброените в член 4 от Регламент № 1049/2001 изключения от правото на достъп на обществеността до документите на институциите (вж. в този смисъл Решение по дело Швеция и Turco/Съвет, точка 22 по-горе, точка 35). Предвид преследваните с този регламент цели, тези изключения трябва да се тълкуват и прилагат стриктно (Решение по дело Швеция и Turco/Съвет, точка 22 по-горе, точка 36).
- 26 Все пак Съдът приема, че особено чувствителният и съществен характер на интересите, защитавани с член 4, параграф 1, буква а) от Регламент № 1049/2001, съчетан със задължителния характер на отказа на достъп, който институцията следва да постанови по смисъла на посочената разпоредба, когато публичното оповестяване на определен документ би засегнало тези интереси, придава комплексен и деликатен характер на решението, което тя трябва да вземе и изисква особена предпазливост. Ето защо такова решение предполага свобода на преценка (Решение по дело Sison/Съвет, точка 23 по-горе, точка 35).
- 27 Накрая, следва да се изтъкне, че критериите, прогласени в член 4, параграф 1, буква а) от Регламент № 1049/2001, са твърде общи, като отказ за достъп всъщност следва да се направи — както е видно от формулировката на тази разпоредба, — когато оповестяването на съответния документ „засяга“ защитата на „обществения интерес“ по-специално в областта на „международните отношения“ (Решение по дело Sison/Съвет, точка 23 по-горе, точка 36).
- 28 Следователно упражняваният от Общия съд контрол за законосъобразност на решенията, с които институциите отказват достъп до документи на основание свързаните с обществения интерес изключения по член 4, параграф 1, буква а) от Регламент № 1049/2001, трябва да се свежда до проверката дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, дали фактите са установени точно, както и дали не е налице злоупотреба с власт (Решение по дело Sison/Съвет, точка 23 по-горе, точка 34).

– Съображения на Общия съд

- 29 Във връзка с първото си правно основание жалбоподателят поддържа, на първо място, че защитата на обществения интерес в областта на международните отношения не е приложима към докладите, тъй като същите се отличават с неутралност, която не се поставя под съмнение от направените в тях оценки и заключения. Освен това с предоставянето на докладите четиринадесет години след настъпването на описаните в тях факти било възможно да се установят историческата истина и правата на пострадалите да получат обезщетение за претърпените вреди. На второ място, доколкото от изготвянето на докладите са изминали четиринадесет години, тяхното предоставяне не би могло да засегне защитата на този обществен интерес, а би направило възможно преследването на евентуални военни престъпления. На трето място, жалбоподателят счита, че докладите не са чувствителни документи, тъй като не са били съответно класифицирани по реда на член 9 от Регламент № 1049/2001.

- 30 Съветът оспорва доводите на жалбоподателя.
- 31 На първо място, следва да се припомни, че в обжалваното решение Съветът първо подчертава целите на МНЕО и условията, при които същата е изпълнила мисията си. Така в точка 7 от обжалваното решение се споменава, че „[г]лавната цел на [МНЕО] е да спомага за проследяването на промените в политическото положение и сигурността в Западните Балкани, да подпомага наблюдението на границите и проследяването на междуетническите въпроси и на завръщането на бежанците“. В това отношение Съветът уточнява, че докладите обхващат ежедневни доклади, специални доклади, доклади по актуални въпроси и седмични обобщения, изготвени между 1 август и 31 август 1995 г. от наблюдателите на МНЕО в област Книн.
- 32 В същата точка 7 от обжалваното решение Съветът уточнява също така естеството на сведенията в отделните доклади във връзка с „проследяването и анализа на движението и действията на военните и полицейските части, включително бомбардировките, нарушаването на примирията, престрелките [и] други военни аспекти, [сред които] разговорите на наблюдателите със служителите за връзка, както и предоставените от източниците сведения“. Според Съвета докладите освен това включват „наблюдения, свързани със свободата на движение и ограничаването ѝ, [с] политическото развитие, [в частност] изявленията на висши длъжностни лица на посещение в зоната [Книн] и на общински служители, разговорите с [представители] на въоръжените сили, на [п]олицейските части и на гражданите, [с] правата на човека, [а именно сведения относно] насилствените действия спрямо цивилните граждани и тяхното имущество, евакуациите, човешките загуби, потоците [и] превоза на бежанци, [с] изграждането и разрушаването на гражданска инфраструктура и с последиците от бомбардировките“.
- 33 Що се отнася до условията, при които МНЕО е изпълнила мисията си, в точка 8 от обжалваното решение Съветът отбелязва, че тази мисия е била проведена „в особено напрегната обстановка в политическо и военно отношение и от гледна точка на правата на човека“ и че редица доклади са били изготвени „въз основа на разговори с участници в събитията и местни свидетели, проведени при условията на поверителност“, като съдържанието на докладите е било съобщено само на генералните щабове и местните служители на МНЕО.
- 34 Второ, в точки 9—12 от обжалваното решение Съветът излага причините, поради които съдържащите се в докладите сведения по принцип не могат да бъдат съобщени на жалбоподателя. Точки 9 и 11 се отнасят по-конкретно до приложеното от Съвета изключение, свързано със защитата на обществения интерес в областта на международните отношения, докато точка 10 е посветена на изключението, свързано със защитата на обществения интерес по отношение на обществената сигурност.
- 35 В точка 9 от обжалваното решение Съветът подчертава, че публикуването на докладите „би застрашило международните отношения на [Съюза] и на неговите държави членки с региона, които продължават да бъдат деликатни, доколкото биха били оповестени подробни сведения за наблюденията, оценките и анализите, разменени между различните участници в [МНЕО] по повод положението в региона в политическо и военно отношение и състоянието на сигурността“. Според Съвета разкриването на съдържанието на докладите е щяло да бъде „в разрез с целта да се предоставят на [Съюза] възможно най-точните сведения, за да може той да определи политиката си по отношение на Западните Балкани“. Съветът счита, че „запазената [досега] поверителност на докладите е ключов фактор за засилването на диалога и на сътрудничеството със страните от региона“.
- 36 В точки 11 и 12 от обжалваното решение Съветът отговаря на доводите, които жалбоподателят излага в административното производство във връзка с обстоятелството, че от настъпването на фактите са изминали четиринадесет години и че публикуването на докладите, които били обективни, щяло да направи възможно разкриването на историческата истина и обезщетяването на пострадалите за претърпените от тях вреди. В това отношение Съветът смята, от една страна,

че „четринадесет години след изготвянето [им] [...] докладите продължават да са особено чувствителни документи, доколкото съдържат чувствителни сведения за регион, в който засилването на стабилността все още е основна грижа“, и от друга страна, че не може „да вземе предвид особения интерес [на жалбоподателя] да получи [докладите]“, тъй като съгласно приложимите правила би бил длъжен „да се произнесе с действие erga omnes относно публичното оповестяване на [докладите]“.

- 37 На второ място, следва да се подчертае, както прави Съветът в писмената си защита, че от контекста, в който е МНЕО е изпълнявала задачите си, и от съдържанието на докладите, така както е представено в обжалваното решение, се вижда, че същите са особено чувствителни документи. Всъщност докладите съдържат наблюдения, оценки и анализи на положението в политическо и военно отношение и на състоянието на сигурността в зоната Книн през август 1995 г., по време и след офанзивата, известна като операция „Буря“, проведена от хърватските сили, за да отнемат областта Краина от контрола на сръбските сили, които през 1991 г. са били превърнали тази област в част от Република Сръбска Краина.
- 38 Следва да се приеме, както призовава Съветът, че целта на тези наблюдения и оценки, както и на основаните на тях анализи е била да се помогне на Съвета да определи политиката на Съюза по отношение на отделните страни в конфликта към момента, в който са били изготвени докладите. Освен това предвид общия контекст, в който са били изготвени докладите, и съдържащите се в тях сведения Съветът с основание приема, че към датата на обжалваното решение отделните наблюдения и оценки в докладите продължават да са чувствителни, въпреки че събитията, довели до изготвянето на тези доклади, са се случили четринадесет години по-рано.
- 39 По този въпрос следва да се припомни, както прави Съветът в обжалваното решение и в писмената защита, че целта на политиките на Съюза в региона на Западните Балкани е да се допринесе за мира, стабилността и трайното регионално помирение, в частност за да се засили интеграцията към Съюза на страните от този регион на Европа, цели, чието съществуване и релевантност изобщо не се оспорват от жалбоподателя. Оповестяването към датата на обжалваното решение на съдържащи се в докладите сведения или оценки е можело да застраши постигането на тези цели, тъй като биха били разкрити данни, които могат да породят омраза или напрежение (съответно да ги засилят) между отделните общности в страните, участвали в конфликта в бивша Югославия, или между страните, които са били част от Югославия, отслабвайки по този начин доверието на държавите от Западните Балкани в процеса на интеграция.
- 40 Следователно Съветът правилно приема в обжалваното решение, че оповестяването на докладите е можело да засегне целите, преследвани от Съюза в този регион на Европа, и оттам международните отношения, тъй като така са щели да бъдат разкрити направените от МНЕО наблюдения или оценки на политическото и военното положение и на състоянието на сигурността в решителен момент от конфликта между хърватските сили и югославските федерални сили.
- 41 Нито един от доводите, представени в подкрепа на първото правно основание, не може да постави под съмнение този извод, доколкото жалбоподателят освен това не твърди, че Съветът не е извършил конкретна и индивидуална преценка на докладите.
- 42 Първо, що се отнася до твърдението, че докладите са неутрални, доколкото МНЕО не е страна в конфликта, следва да се отбележи, че това обстоятелство няма никакво значение, когато се преценява дали оповестяването на докладите може или не може да засегне защитата на обществения интерес в областта на международните отношения.

- 43 Както Съветът посочва в обжалваното решение, докладите съдържат наблюдения, оценки и анализи на политическото и военното положение и на състоянието на сигурността в зоната Книн през август 1995 г. Ако бяха оповестени, въпреки че към датата на обжалваното решение продължават да са чувствителни (вж. точки 37 и 38 по-горе), тези отделни данни са могли да застрашат постигането на целите на Съюза, припомнени в точка 39 по-горе, и да създадат положение, което да отслаби доверието на държавите от Западните Балкани в започнатия процес на интеграция към Съюза. Освен това подобни данни е можело да бъдат възприети като субективни оценки по отношение на отделните страни в конфликтите в бивша Югославия. Ето защо последиците, които биха могли да настъпят от евентуалното оповестяване на докладите, нямат отношение към неутралността на МНЕО и въпросните доклади.
- 44 Второ, що се отнася до довода, изведен от това, че между фактите, отразени в докладите, и обжалваното решение са изминали четиринадесет години, сам по себе си той не показва, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката, като е отказал да оповести изцяло тези доклади. Обстоятелството, че продължителността на този период е почти наполовина на продължителността на предвидения в член 4, параграф 7 от Регламент № 1049/2001 максимален период от тридесет години, през който по отношение на документите е допустимо да се прилагат изключенията, не е основание да се приеме, че изключението, изведено от защитата на обществения интерес в областта на международните отношения, не е било надлежно приложено.
- 45 Всъщност единственото събитие, поради което жалбоподателят счита, че положението се е нормализирало и че е оправдано да се оповестят всички доклади, е предвиденото за 1 юли 2013 г. присъединяване на Република Хърватия към Съюза. Това обстоятелство обаче не е достатъчно, за да се приеме, че към датата на приемане на обжалваното решение оповестяването на докладите не е могло да засегне обществения интерес, изтъкнат в случая от Съвета, предвид съдържанието на въпросните доклади и условията, при които същите са били изготвени, видно от точки 31—33 по-горе, при положение че към датата на обжалваното решение Съюзът все още не е бил взел никакво решение, що се отнася до присъединяването на тази държава. Накрая, това обстоятелство не опровергава извода, направен от Съвета в обжалваното решение, че запазената до момента поверителност на докладите е била ключов фактор за засилването на диалога и на сътрудничеството със страните от този регион на Европа.
- 46 Освен това, както изтъква в своя защита Съветът, обстоятелството, че докладите са били сметени за необходими за целите на наказателното преследване, възбудено от прокурора на МНТБЮ срещу г-н Готовина, е вид признание, че въпреки изминалото време от изготвянето им докладите продължават да са чувствителни документи.
- 47 Трето, що се отнася до довода, че докладите биха могли да допринесат за разкриването на историческата истина и за обезщетяването на пострадалите, може да се приеме, че всъщност жалбоподателят се позовава на по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването на докладите. Следва да се припомни обаче, че от редакцията на член 4, параграф 1, буква а) от Регламент № 1049/2001 е видно, че що се отнася до съдържащите се в тази разпоредба изключения от правото на достъп, отказът на институцията е задължителен, щом публичното оповестяване на даден документ е в състояние да засегне защитаваните с посочената разпоредба интереси, като в подобен случай и за разлика от това, което по-специално предвижда параграф 2 от същия член, не е необходимо да се съпоставят изискванията, свързани със защитата на тези интереси, с изискванията, които произтичат от други интереси (Решение по дело Sison/Съвет, точка 23 по-горе, точка 46). Поради това изтъкнатият довод може само да бъде отхвърлен.

- 48 Доколкото жалбоподателят твърди, че има интерес от оповестяването на докладите по изложената в жалбата причина, а именно че докладите представлявали „първостепенен“ интерес в рамките на дейността му на адвокат, „чиято активност във връзка с преследването на военнопръстъпници е публично известна“, този довод следва да бъде отхвърлен по вече изложените в точка 47 по-горе съображения.
- 49 Що се отнася до довода, изтъкнат в съдебното заседание и изведен от обществения интерес да се предостави достъп до полезни документи, които контрабалансира обществения интерес, на който се основава приложеното в случая изключение, следва да се припомни, че съгласно Регламент № 1049/2001 предвидените в член 4 от него изключения не се прилагат, ако оповестяването на съответния документ е обосновано от по-висш обществен интерес, като това обаче важи само за изключенията по параграфи 2 и 3 на този член (вж. точка 47 по-горе).
- 50 Четвърто, жалбоподателят смята, че Съветът не може да се позовава на изключението, изведено от защитата на обществения интерес в областта на международните отношения, тъй като докладите не са класифицирани по смисъла на член 9 от Регламент № 1049/2001. Не било вече възможно Съветът да изтъква чувствителния характер на докладите, за да се противопостави на оповестяването им, щом като никога не ги е класифицирал като чувствителни.
- 51 Член 9 от Регламент № 1049/2001 установява особен режим за достъп до класифицираните документи, в частност що се отнася до лицата, които отговарят за разглеждането на заявленията за достъп, и необходимостта да се получи предварително съгласие на органа, който ги е издал. Освен това член 9, параграф 4 от Регламент № 1049/2001 предвижда, че решението да се откаже достъп до класифициран документ, се основава на мотиви, които не нарушават интересите, чиято защита е предвидена в член 4 от посочения регламент. Както изтъква Съветът, от тези разпоредби изобщо не следва, че щом като документът не е класифициран, институцията няма право да откаже достъпа до него поради риска от засягане на защитата на обществения интерес в областта на международните отношения, когато документът съдържа чувствителна информация. Следователно Съветът не е допуснал явна грешка в преценката, като се е позовал на свързаното с международните отношения изключение, за да отхвърли заявление за достъп до неклассифицирани документи.
- 52 Накрая, пето, възможността да се предостави частичен достъп до докладите бе изтъкната по време на съдебното заседание, като бе направено разграничение между съдържащите се в докладите данни, обхванати от защитата на обществения интерес в областта на международните отношения, и чисто фактическите данни, които биха могли да представляват интерес за жалбоподателя.
- 53 Следва обаче да се приеме, по примера на Съвета, че сведенията, съдържащи се в пет от осемте доклада, до които на жалбоподателя е предоставен частичен достъп, са представени под заглавието „Press reports“ (съобщения в печата) и че става въпрос, пак според Съвета, за публично оповестени сведения. Що се отнася до останалите три доклада, следва да се отбележи, че същите не съдържат нито съобщения от печата, нито разкази за събитията и дават само общи сведения за наблюдаваното на място положение. Поради това предпоставката, на която се основава изложението в предходната точка довод, не позволява същият да бъде приет, доколкото предоставените на жалбоподателя фактически данни са направени обществено достояние към момента на изготвянето на всеки от въпросните доклади.
- 54 Ето защо този последен довод следва да бъде отхвърлен, а с това и първото правно основание като цяло. Поради това вече няма основание да се разглежда второто правно основание, изведено от липсата на засягане на защитата на обществения интерес по отношение на обществената сигурност, тъй като в случая Съветът е приложил законосъобразно изключението, свързано със защитата на обществения интерес в областта на международните отношения, и това обосновава в достатъчна степен отказа да се предостави пълен достъп до докладите.

По третото правно основание, изведено от наличието на предходно оповестяване

- 55 Жалбоподателят поддържа, че Съветът е изпратил докладите на МНТБЮ не на основание някакъв принцип на международно сътрудничество с международен трибунал, създаден от Съвета за сигурност на Обединените нации, доколкото такъв принцип не съществувал, а на основание Регламент № 1049/2001. Всъщност докладите били предоставени на адвокатите на г-н Готовина, гражданин на Съюза с френска националност. Следователно поради действието *erga omnes* на вече извършеното оповестяване Съветът не можел да се противопостави на предоставянето на докладите на жалбоподателя, тъй като в противен случай би допуснал дискриминация, основана очевидно на етническия произход или действителната или предполагаемата религиозна принадлежност на жалбоподателя.
- 56 Съветът оспорва доводите на жалбоподателя.
- 57 На първо място, макар жалбоподателят да счита, че не е могло докладите да бъдат предадени на г-н Готовина на основание принципа на международно сътрудничество с МНТБЮ, тъй като такъв принцип не съществувал, този довод не може да постави под съмнение законосъобразността на обжалваното решение, доколкото с този довод се възразява само срещу правното основание, по силата на което докладите са предадени на г-н Готовина по време на делото срещу него пред МНТБЮ. Настоящото дело обаче не се отнася до законосъобразността на решението на Съвета да разреши това предаване.
- 58 На второ място, от отговора, който Съветът дава на 16 февруари 2012 г. на поставения му от Общия съд въпрос, се вижда, че само 48 от 205-те доклада, до които се отнася заявлението за достъп, са били предоставени на защитата на г-н Готовина във връзка с делото Готовина и др., по което МНТБЮ е постановил решение на 15 април 2011 г. При положение че жалбоподателят не излага никакви съображения или забележки по този въпрос, нито писмено, нито в съдебното заседание, следва да се приеме, че правното основание, изведено от предходното оповестяване, може да доведе, в случай че е обосновано, до отмяната на обжалваното решение само в частта му, в която се отказва достъп до тези 48 доклада.
- 59 На трето място, от обясненията, дадени от Съвета в писмената му защита и в съдебното заседание, е видно, първо, че всички архиви на МНЕО са предадени на МНТБЮ през 90-те години, за да може прокурорът на МНТБЮ да възбуди преследване срещу лицата, за които се предполага, че след 1991 г. са извършили на територията на бивша Югославия тежки нарушения на международното хуманитарно право.
- 60 Второ, Съветът изтъква, че по време на делото Готовина и др., по което МНТБЮ е постановил решение на 15 април 2011 г., прокурорът на МНТБЮ е поискал от него, чрез генералния му секретар, върховен представител за общата външна политика и политика на сигурност, да му изпрати документите, необходими за целите на производството, сред които и 48-те доклада (вж. точка 58 по-горе), за да ги използва като уличаващи или оневиняващи обвиняемите доказателства и да ги предостави на защитата. Всъщност от член 70 В от Правилника за производството и доказването на МНТБЮ следва, че сведенията, които прокурорът иска да използва, за да събере нови доказателства, в никакъв случай не могат да бъдат използвани за тази цел, преди да бъдат предоставени на обвиняемия.
- 61 Трето, от обясненията на Съвета е видно също, че документите на МНЕО, изпратени на прокурорската служба на МНТБЮ за целите на производството пред този трибунал (вж. точка 60 по-горе), са били поверителни в съответствие с член 70 В от Правилника за производството и доказването на МНТБЮ, съгласно който „[a]ко прокурорът разполага със сведения, които са предоставени при условията на поверителност, и доколкото тези сведения са

използвани само за събирането на нови доказателства, [той] може да оповестява тези първоначални сведения и източника им само със съгласието на лицето или образуванието, което ги е предоставило“.

- 62 Съветът посочва обаче, че по повод исканията на прокурора на МНТБЮ да му бъде разрешено да използва докладите като доказателства и да ги предостави на защитата, е преценил предмета на тези искания и е определил условията, при които докладите могат да бъдат предадени на защитата на г-н Готовина, поради което е изпратил на прокурора цензурирани варианти на докладите, които да бъдат предоставени на защитата и в съответствие с член 70 В от Правилника за производството и доказването на МНТБЮ да бъдат използвани като доказателства (вж. точка 61 по-горе).
- 63 Поради това, макар жалбоподателят да поддържа, че докладите са изпратени на г-н Готовина в приложение на Регламент № 1049/2001, следва да се отбележи преди всичко, че той не оспорва самата процедура по предаване на сведенията, които прокурорът на МНТБЮ е използвал единствено за да събере нови доказателства по делото пред посочения трибунал, така както е описана в точки 59—62 по-горе. На следващо място, с оглед на обясненията на Съвета относно процедурата по предаване на докладите на защитата на г-н Готовина във връзка с делото пред МНТБЮ, налага се и изводът, че данните по преписката не дават основание да се предположи, че Съветът е изпратил 48-те доклада на г-н Готовина в резултат на заявление за достъп до документи, подадено от същия на основание Регламент № 1049/2001. Що се отнася до позоваването, направено от жалбоподателя за първи път в съдебното заседание, на заявление от 30 май 2007 г., с което според него г-н Готовина или адвокатите му са поискали от Съвета достъп до докладите, достатъчно е да се отбележи, че такъв документ, дори да се предположи, че съществува, не е представен по настоящото дело.
- 64 Поради това третото правно основание на жалбата, а оттам и самата жалба като цяло трябва да се отхвърлят, без да е необходимо да се извършва исканото от жалбоподателя с писмото му от 21 януари 2010 г. процесуално-организационно действие.
- 65 Що се отнася до направеното на основание член 41, параграф 1, втора алинея от Процедурния правилник искане от производството да бъдат отстранени представителите на Съвета, следва да се констатира, че поведението, в което са упрекнати въпросните представители, а именно че не са уведомили Общия съд за постановеното решение по делото срещу Анте Готовина, Иван Чермак и Младен Маркач (точка 16 по-горе), в случая не може да представлява основание за отстраняване от производството.

По съдебните разноски

- 66 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на Съвета.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори разширен състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда г-н Ivan Jurašinović да понесе наред с направените от него съдебни разноски и тези на Съвета на Европейския съюз.**

Forwood

Dehousse

Prek

Schwarcz

Popescu

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 3 октомври 2012 година

Подписи